

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Mevsimlik tarım işçileri, yıllardır sadece hasat zamanlarında yaşanan trafik kazalarında hatırlanan vatandaşlarımızdır. Bu hatırlamalarda da sorunların asıl nedenleri tespit edilerek, çözüm yolları araştırılmamış, sadece bir trafik kazası olarak çoğu yerde anılmıştır.

Oysa Türkiye'de mevsimlik tarım işçileri açısından yaşam, çok zor koşullar altında devam etmektedir. Her yıl, hasat mevsimine yakın zamanlarda, balık istifi kamyon kasalarında taşınan, beslenme ve barınma koşulları sağlanamayan, sağlık ve emeklilik güvencesinden yoksun, sosyal hakları olmayan bu insanlar çok düşük ücretler karşılığında uzun saatler çalışmaktadır.

Özellikle doğu ve güneydoğu bölgelerinden gelen mevsimlik tarım işçilerinin temelde ki sorunları yaşadıkları bölgede geçimlerini sağlayabilecekleri, üretim yapabilecekleri bir iş alanlarının olmamasıdır. Bu nedenle yılın belli dönemlerinde, ortalama dört ay süre ile yaşadıkları yerden ayrılarak daha çok Ege, Çukurova ve Karadeniz Bölgesi'nde çalışırlar. Bu süre zarfında kazandıkları para onların bir yıl boyunca geçimlerini sağlayacakları paradır. Günlük olarak aldıkları ücretleri 10 ile 15 YTL arasında değişmektedir. Üstelik kazanılan bu paranın bir bölümü de kendilerine bu işi sağlayan "dayıbaşı" ya da "elçi" olarak tabir edilen aracılara verilmektedir. Yani geçinmeleri için kalan para günlük 8 ile 13 YTL arasındadır.

Barınma koşulları oldukça sağlıksızdır. Çadırlarda ya da barınaklarda kalan bu işçiler, temiz içme ve kullanma suyuna da sahip değildir. Bu sağlıksız ortam ve koşullar, anne ve babaları ile birlikte gelen çocuklar için riskli bir durumu ortaya çıkarmaktadır. Çadır yerleşimleri açık alanlarda ve uygun altyapı koşulları olmayan yerlere kurulduğu için yaygın olarak salgın hastalıklara rastlanılmaktadır. Bu hastalıklar, beslenmeleri de yetersiz olan çocukları daha fazla etkilemektedir.

Ortaya çıkan tablo, insanların asgari gereksinimlerini karşılamaktan uzak bu ortam, 19. yüzyıl koşullarını anımsatmaktadır. Sadece 2007 yılının Ağustos ayında 50'nin üstünde tarım işçisi yollarda can vermiştir. Şanlıurfa'da, Tokat'ta, Batman'da, Sivas'ta, Niğde'de, Kırıkkale'de ve son olarak Afyonkarahisar'da yaşanan kazalar bize devletin mevsimlik tarım işçilerinin yaşadıklarını görmezden geldiğini açık bir şekilde göstermiştir.

Sosyal devlet, yaşamlarını yitiren mevsimlik tarım işçileri için "Hasat Döneminde Alınacak Trafik Önlemleri" genelgesi yayınlamanın çok daha ilerisine gidebilen devlet demektir.

21.yüzyılda mevsimlik tarım işçilerinin Türkiye'de yaşamak zorunda bırakıldıkları ilkel koşulların düzeltilmesi için acil önlemlerin alınması gerekmektedir.

Uzun vadede bulundukları yerlerde iş ve üretim olanaklarının yaratılmasıdır. Kısa vadede ise; sosyal güvenceleri sağlanmalı bu çerçevede, sendikalı olma, sağlık ve emeklilik gibi özlük haklarını içeren düzenlemeler yapılmalıdır. Çalışma ve barınma koşulları iyileştirilmelidir. Çalışma saatleri düzenlenmeli, ücretleri arttırılmalı, çalıştıkları yerlerde barınmalarına olanak sağlayacak sosyal tesis ve yurtlar yapılmalıdır. Beslenmeleri konusunda desteklenmeleri gerekmektedir. Temiz içme ve kullanma suyuna rahatça ulaşabilmeleri gerekmektedir. Bu sayede salgın hastalıkların önü alınmış olacaktır. Aileleri ile birlikte geldikleri yerlerde, çocuklar için eğitim verilebilecek birimlerin oluşturulması gerekmektedir. Böylelikle, mevsimlik tarım işçilerinin çocukları açısından ortaya çıkan eğitimdeki eşitsizlik bir nebze olsun giderilmiş olacaktır.

Mevsimlik tarım işçilerinin yaşadığı sorunların nedenleri ve bu sorunların önlenmesi için alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.24.04.2008

1. Çetin SOYSAL - İstanbul
2. Muhammet Rıza YALÇINKAYA - Bartın
3. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
4. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
5. Vahap SEÇER - Mersin
6. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
7. Ahmet ERSİN - İzmir
8. Mehmet Ali SUSAM - İzmir
9. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
10. Şevket KÖSE - Adıyaman
11. Selçuk AYHAN - İzmir
12. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
13. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
14. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
15. Gökhan DURGUN - Hatay
16. Mehmet SEVİGEN - İstanbul
17. Abdülaziz YAZAR - Hatay
18. Durdu ÖZBOLAT - Kahramanmaraş
19. Ferit Mevlüt ASLANOĞLU - Malatya
20. Suat BİNİCİ - Samsun
21. Hikmet ERENKAYA - Koçaeli
22. Turgut DİBEK - Kırklareli
23. Fevzi TOPUZ - Muğla
24. Mevlüt COŞKUNER - Isparta